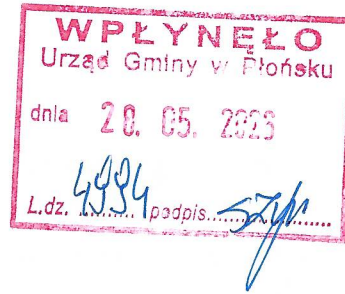

Marek Grąbczewski
Radny Gminy Płońsk
Ilinko 2c
09-100 Płońsk

Ilinko, dnia 28.05.2026 r.

Wójt Gminy Płońsk
ul. Pułtуска 39
09-100 Płońsk

za pośrednictwem
Przewodniczącego Rady Gminy Płońsk
Włodzimierza Kędzika

**Interpelacja Radnego Gminy Płońsk
wobec odpowiedzi Wójta Gminy Płońsk z dnia 13 maja 2026 r.
na interpelację dotyczącą budowy drogi w miejscowości Ilinko,
obejmującej działkę nr 150, procesu wywłaszczenia
oraz realizacji inwestycji drogowej**

Działając jako Radny Gminy Płońsk, w nawiązaniu do złożonej przeze mnie interpelacji z dnia 28 kwietnia 2026 r. oraz odpowiedzi Wójta Gminy Płońsk z dnia 13 maja 2026 r., niniejszym przedstawiam Interpelację wskazując, że udzielona odpowiedź nie usuwa wątpliwości dotyczących legalności, celowości, gospodarności, transparentności i bezpieczeństwa inwestycji polegającej na budowie drogi w miejscowości Ilinko.

Przeciwnie, odpowiedź ta w wielu miejscach potwierdza, że sprawa wymaga dalszego wyjaśnienia, ponieważ **organ wykonawczy Gminy:**

- nie przedstawił dokumentów źródłowych, o które wnoszono w interpelacji;
- nie wskazał kompletnej podstawy prawnej przyjętego modelu współpracy z prywatnym inwestorem,
- nie wykazał, aby przed zawarciem porozumienia dokonano realnej analizy interesu publicznego,
- nie wyjaśnił przekonująco, dlaczego inwestycja publiczna została ukształtowana w sposób funkcjonalnie powiązany z prywatnym przedsięwzięciem gospodarczym,
- nie odniósł się rzeczowo do zasadniczych wątpliwości dotyczących bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- nie przedstawił pełnego obrazu kosztów i ryzyk poniesionych przez Gminę,
- nie wyjaśnił, dlaczego droga przez tak długi czas nie została formalnie odebrana i dopuszczona do użytkowania,
- wreszcie, w miejsce odpowiedzi na pytania dotyczące spraw publicznych, w istotnej części podjął próbę personalizacji problemu i przeniesienia ciężaru dyskusji na osobę radnego oraz właściciela nieruchomości dotkniętej skutkami

inwestycji.

Tak skonstruowana odpowiedź nie odpowiada standardowi, którego należy wymagać od organu wykonawczego gminy w sprawie dotyczącej gospodarowania mieniem publicznym, wywłaszczenia nieruchomości, realizacji inwestycji drogowej oraz bezpieczeństwa użytkowników ruchu.

I. Interpelacja radnego nie jest prywatną polemiką z Wójtem, lecz instrumentem kontroli spraw publicznych

Na wstępie podkreślam stanowczo, że interpelacja nie była formą prywatnego sporu z Wójtem Gminy Płońsk. Została złożona w wykonaniu mandatu radnego, w sprawie dotyczącej interesu publicznego, mienia gminnego, wydatkowania środków publicznych, procesu wywłaszczenia, bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz przejrzystości działania organu wykonawczego.

Zgodnie z art.24 ustawy o samorządzie gminnym radny ma nie tylko prawo, lecz także obowiązek aktywnego udziału w pracach rady oraz podejmowania spraw istotnych dla wspólnoty samorządowej. Interpelacja jest jednym z podstawowych instrumentów wykonywania tej funkcji kontrolnej. Odpowiedź na interpelację nie powinna zatem przybierać charakteru publicystycznej polemiki ani oceny motywacji radnego, lecz powinna w sposób rzeczowy, kompletny i weryfikowalny odpowiadać na zadane pytania.

Tymczasem odpowiedź z 13 maja 2026 r. w znacznej części nie zawiera odpowiedzi w ścisłym znaczeniu tego słowa. Zawiera natomiast oceny, przypuszczenia, twierdzenia niepoparte dokumentami oraz sformułowania zmierzające do przedstawienia wątpliwości radnego jako przeszkody w realizacji inwestycji. Taki sposób odpowiedzi nie rozwiązuje żadnego z problemów podniesionych w interpelacji.

II. Gmina twierdzi, że inwestycja była publicznie potrzebna, ale nie wykazuje, aby potrzeba ta została uprzednio zbadana

W odpowiedzi Wójt wskazuje, że budowa drogi miała służyć mieszkańcom oraz poprawie infrastruktury drogowej. Jest to twierdzenie ogólne, które samo w sobie nie może zastąpić analizy zasadności inwestycji.

Problem nie polega bowiem na tym, czy co do zasady rozwój infrastruktury drogowej jest korzystny. Oczywiście jest. Problem polega na tym, czy w konkretnej sprawie:

- wybrano właściwy przebieg drogi,
- prawidłowo wykorzystano instrumenty publicznoprawne, w tym wywłaszczenie,
- zachowano standard bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- właściwie zabezpieczono interes Gminy,
- dopuszczalnie ukształtowano relację z prywatnym inwestorem,
- wykazano rzeczywisty, a nie deklarowany interes mieszkańców,

- dokonano analizy alternatywnych rozwiązań komunikacyjnych,
- nie użyto inwestycji publicznej jako narzędzia obsługi konkretnego prywatnego przedsięwzięcia gospodarczego.

W odpowiedzi Wójt w istocie przyznaje, że nie przeprowadzono odrębnej, pogłębionej analizy zasadności i efektywności tej inwestycji, ponieważ - według Wójta - analiza taka jest właściwa wtedy, gdy Gmina wybiera jedną z wielu inwestycji do realizacji ze środków własnych.

Jest to stanowisko nieprzekonujące. Właśnie wtedy, gdy inwestycja publiczna zostaje powiązana z prywatnym inwestorem, który ma odnieść z niej wymierną korzyść gospodarczą, standard jawności i staranności powinien być wyższy, a nie niższy. Przyjęcie propozycji prywatnego podmiotu nie zwalnia Gminy z obowiązku wykazania, że działała w interesie publicznym, a nie jedynie w interesie tego podmiotu. Nie zwalnia również z obowiązku rozważenia, czy przyjęty model prawny był dopuszczalny, celowy, bezpieczny i gospodarny.

Z odpowiedzi Wójta wynika więc pierwsza zasadnicza niekonsekwencja: Gmina uzasadnia inwestycję interesem publicznym, ale nie przedstawia dokumentu, z którego wynikałoby, że interes ten został rzeczywiście zidentyfikowany, zważony i porównany z alternatywnymi rozwiązaniami.

III. Przyjęty model współpracy z prywatnym inwestorem nie został prawnie wyjaśniony

W interpelacji zwrócono się o przedstawienie treści umowy lub porozumienia zawartego z prywatnym inwestorem oraz wyjaśnienie, dlaczego nie zastosowano mechanizmów właściwych dla partnerstwa publiczno-prywatnego albo innych transparentnych procedur.

Odpowiedź Wójta nie usuwa tej wątpliwości. Wójt opisuje porozumienie jako rozwiązanie korzystne dla Gminy, ponieważ prywatny przedsiębiorca miał ponieść koszty budowy pierwszego odcinka drogi. Nie wyjaśnia jednak w sposób wystarczający:

- jaka była dokładna treść porozumienia,
- kiedy zostało zawarte,
- przez kogo zostało podpisane,
- czy i w jakiej formie zostało zaakceptowane przez organy Gminy,
- czy było poprzedzone analizą prawną,
- czy było poprzedzone analizą gospodarczą,
- jakie świadczenia i obowiązki przyjęła na siebie każda ze stron,
- jakie zabezpieczenia ustanowiono na wypadek niewykonania albo nienależytego wykonania zobowiązań przez inwestora,
- czy porozumienie przewidywało odpowiedzialność inwestora za wady dokumentacji, wady wykonawcze, brak odbioru albo brak możliwości użytkowania

drogi,

- czy Gmina uzyskała jakiegokolwiek świadczenie ekwiwalentne poza samym wykonaniem odcinka infrastruktury wykorzystywanej przede wszystkim do obsługi przedsięwzięcia inwestora.

Nie jest wystarczającą odpowiedzią stwierdzenie, że przedsiębiorca zaproponował budowę drogi, a Gmina z tej propozycji skorzystała. Organ publiczny nie jest biernym odbiorcą propozycji prywatnego podmiotu. Organ publiczny ma obowiązek działać w granicach prawa, w sposób jawny, racjonalny, weryfikowalny i zabezpieczający interes wspólnoty samorządowej.

W tym zakresie odpowiedź Wójta zawiera kolejną niekonsekwencję. Z jednej strony Wójt odrzuca potrzebę stosowania formuły partnerstwa publiczno-prywatnego, z drugiej strony sam opisuje konstrukcję, w której prywatny przedsiębiorca finansuje realizację elementu infrastruktury publicznej, funkcjonalnie związanego z jego działalnością gospodarczą. Nie przesądzając w tym miejscu kwalifikacji prawnej tej konstrukcji, trzeba stwierdzić, że wymaga ona znacznie poważniejszego wyjaśnienia niż proste stwierdzenie, iż była dla Gminy korzystna.

IV. Odpowiedź nie wyjaśnia, czy droga publiczna nie została w rzeczywistości ukształtowana jako infrastruktura obsługująca prywatną inwestycję

Najistotniejsze pytanie w tej sprawie nie brzmi, czy droga po wybudowaniu formalnie stanie się drogą gminną. Pytanie zasadnicze brzmi: jaki był rzeczywisty cel i funkcjonalny sens jej budowy w przyjętym przebiegu, czasie i zakresie. Z odpowiedzi Wójta wynika, że inicjatywa budowy pierwszego odcinka drogi pojawiła się ze strony przedsiębiorcy prowadzącego działalność przy planowanym przebiegu drogi. Wójt podkreśla zarazem, że w przyszłości zamiarem Gminy jest budowa dalszej części drogi.

To rozumowanie pozostawia istotną lukę. Skoro bowiem wybudowany został jedynie pierwszy odcinek, w zakresie odpowiadającym potrzebom inwestora, a dalszy przebieg drogi pozostaje zamiarem przyszłym, nieokreślonym co do terminu, finansowania i realności wykonania, to powstaje pytanie, czy w dacie zawierania porozumienia i uruchamiania procedur publicznoprawnych rzeczywiście realizowano spójną inwestycję gminną, czy też inwestycję służącą w pierwszej kolejności obsłudze konkretnego prywatnego przedsięwzięcia.

Tego pytania Wójt w istocie nie rozstrzyga. Deklaracja, że docelowo Gmina chciałaby wybudować dalszy odcinek drogi, nie zastępuje dowodu, że już w chwili zawierania porozumienia istniał realny, finansowo i organizacyjnie przygotowany plan realizacji drogi w pełnym przebiegu.

Wnoszę zatem o wskazanie:

- czy dla całego planowanego przebiegu drogi istnieje aktualny harmonogram realizacji,

- czy zabezpieczono finansowanie dalszego odcinka,
- czy określono datę rozpoczęcia i zakończenia dalszego etapu,
- czy sporządzono analizę liczby mieszkańców i nieruchomości, którym droga ma zapewnić obsługę komunikacyjną,
- czy rozważono warianty alternatywne,
- czy w dokumentach Gminy wskazano, że pierwszy odcinek drogi będzie realizowany w związku z inwestycją prywatnego przedsiębiorcy.

Bez odpowiedzi na te pytania twierdzenie o publicznym charakterze inwestycji pozostaje deklaracją, a nie wykazaniem faktem.

V. Wójt nie wykazał, że użycie instrumentów wywłaszczeniowych było proporcjonalne i konieczne

Sprawa ma szczególną wagę dlatego, że realizacja inwestycji wiązała się z wywłaszczeniem części nieruchomości prywatnej. Wywłaszczenie jest jednym z najdalej idących środków ingerencji w prawo własności. Jego zastosowanie może być usprawiedliwione wyłącznie rzeczywistym, dostatecznie skonkretyzowanym celem publicznym oraz poszanowaniem zasady proporcjonalności.

W odpowiedzi Wójt nie przedstawia przekonującego wyводу, z którego wynikałoby, że przejęcie części działki nr 75/1 było konieczne, niezbędne i proporcjonalne w świetle celu publicznego. W szczególności nie wyjaśnia:

- czy rozważano przebieg niewymagający ingerencji w nieruchomość pana Grąbczewskiego,
- czy analizowano warianty mniej dolegliwe,
- czy sporządzono analizę proporcjonalności,
- czy wykazano, że budowa pierwszego odcinka drogi była niezbędna dla ogółu mieszkańców, a nie jedynie funkcjonalnie korzystna dla prywatnej inwestycji,
- czy wywłaszczenie było elementem realizacji kompletnego układu komunikacyjnego, czy jedynie fragmentarycznego odcinka prowadzącego do konkretnego przedsięwzięcia.

Nie można zaakceptować rozumowania, w którym prywatny przedsiębiorca inicjuje i finansuje budowę pierwszego odcinka drogi, Gmina uruchamia mechanizmy publicznoprawne, w tym ingerujące w cudzą własność, a następnie ogranicza się do ogólnego stwierdzenia, że droga jest drogą gminną i docelowo ma służyć mieszkańcom.

W sprawie wywłaszczenia nie wystarcza deklaracja celu. Konieczne jest wykazanie rzeczywistej potrzeby, braku rozwiązań alternatywnych i zachowania proporcji między interesem publicznym a ciężarem nałożonym na właściciela nieruchomości.

VI. Odpowiedź w sprawie kosztów jest niepełna i wewnętrznie niespójna

Wójt przedstawia inwestycję jako rozwiązanie nieobciążające Gminy kosztami budowy pierwszego odcinka drogi. Jednocześnie wskazuje, że Gmina poniosła koszty związane z wywłaszczeniem, w tym koszty odszkodowania złożonego do depozytu sądowego.

To oznacza, że nie jest prawdą, iż inwestycja nie rodziła kosztów po stronie Gminy. Gmina poniosła co najmniej koszty związane z procesem wywłaszczeniowym, a ponadto poniosła lub może ponosić ryzyka organizacyjne, prawne, administracyjne i karne związane z przyjętym modelem realizacji inwestycji.

Nie można sprowadzać kosztu inwestycji wyłącznie do kosztu robót budowlanych. Kosztem publicznym jest również:

- koszt wywłaszczenia,
- koszt obsługi prawnej i administracyjnej,
- koszt dokumentacji,
- koszt postępowań administracyjnych,
- koszt ewentualnego usuwania wad,
- koszt utrzymania infrastruktury,
- koszt ryzyka, że droga nie zostanie odebrana albo nie będzie mogła być użytkowana,
- koszt odpowiedzialności Gminy wobec mieszkańców i użytkowników ruchu.

W tym zakresie wnoszę o przedstawienie pełnego zestawienia kosztów poniesionych i planowanych, obejmującego nie tylko roboty budowlane, lecz wszystkie wydatki, zobowiązania i ryzyka związane z inwestycją.

VII. Argument o „niepobieraniu opłat za przejazd drogą gminną” nie odpowiada na pytanie o korzyść prywatnego inwestora

W odpowiedzi Wójt wskazuje, że Gmina nie pobiera i nie zamierza pobierać opłat za korzystanie z drogi gminnej. To stwierdzenie jest prawdziwe jako ogólna uwaga o zasadach korzystania z dróg publicznych, ale nie odpowiada na istotę pytania zawartego w interpelacji.

Pytanie nie dotyczyło bowiem tego, czy Gmina ma pobierać opłaty od każdego użytkownika drogi. Pytanie dotyczyło tego, czy prywatny inwestor uzyskał szczególną korzyść gospodarczą dzięki wykorzystaniu działki gminnej, infrastruktury publicznej i procedur publicznoprawnych do obsługi własnego przedsięwzięcia.

Nie można utożsamiać dwóch różnych kwestii: powszechnego, publicznego korzystania z drogi gminnej i szczególnej, gospodarczej korzyści konkretnego podmiotu, którego inwestycja została skomunikowana dzięki tej drodze.

Jeżeli prywatny przedsiębiorca uzyskał dostęp komunikacyjny, poprawę atrakcyjności inwestycji albo możliwość prowadzenia działalności dzięki ukształtowaniu infrastruktury publicznej, to Gmina powinna wykazać, że

świadczenie to było uzasadnione interesem publicznym i odpowiednio zabezpieczone. Nie wystarczy odpowiedzieć, że od przejazdu drogami gminnymi nie pobiera się opłat, bo to jest odpowiedź na pytanie, którego nie zadano.

VIII. Wątpliwości planistyczne nie zostały wyjaśnione

Z załączonej analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym wynika, że starsze plany miejscowe sporządzane na podstawie poprzedniej ustawy planistycznej zawierały niekiedy oznaczenia nieprecyzyjne, funkcje łączone i szerokie kategorie przeznaczenia terenu. W analizie wskazano także przykładowe oznaczenia, w tym oznaczenie KS/U jako teren stacji paliw i obiektów usługowych oraz oznaczenie KS/UH,G jako teren urządzeń komunikacji samochodowej, usług handlu

i gastronomii.

W świetle tych dokumentów powstaje pytanie, czy przy ocenie dopuszczalności inwestycji stacji paliw oraz układu drogowego dokonano rzetelnej wykładni miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W szczególności wymaga wyjaśnienia:

- jakie dokładnie przeznaczenie miały działki, na których powstała stacja paliw,
- czy przeznaczenie to jednoznacznie dopuszczało realizację stacji paliw w przyjętym zakresie,
- czy analizowano rozróżnienie pomiędzy oznaczeniami KS/U oraz KS/UH,G,
- czy przed wydaniem decyzji środowiskowej lub innych aktów związanych z inwestycją sporządzono analizę zgodności przedsięwzięcia z planem,
- czy organ rozważył, że przy nieprecyzyjnych ustaleniach starszego planu nie można dokonywać wykładni rozszerzającej wyłącznie na korzyść inwestora prywatnego.

Wójt w odpowiedzi powołuje się ogólnie na plan miejscowy jako źródło przebiegu drogi, lecz nie odnosi się do tych wątpliwości w sposób pozwalający na ich weryfikację. Tymczasem legalność inwestycji drogowej i legalność inwestycji, której droga w istocie służy, nie mogą być rozpatrywane w oderwaniu od ustaleń planistycznych.

IX. Kwestia bezpieczeństwa ruchu drogowego została potraktowana nieadekwatnie do jej znaczenia

Szczególnie niepokojący jest sposób, w jaki odpowiedź Wójta odnosi się do zarzutów dotyczących bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Interpelacja wskazywała na lokalizację włączenia drogi do ul. Płockiej w bezpośrednim sąsiedztwie ronda na drodze krajowej nr 10, w pobliżu przejścia dla pieszych, na brak zachowania minimalnych odległości oraz na negatywną opinię Policji. Są to zagadnienia techniczne, prawne i bezpieczeństwa publicznego, wymagające odpowiedzi opartej na dokumentach, opiniach i uzgodnieniach. Tymczasem Wójt odpowiada w istotnej części przez porównanie skrzyżowania

z prostym odcinkiem drogi oraz przez retoryczne uwagi o tunelach i wiaduktach. Takie ujęcie nie odpowiada powadze sprawy.

Nie chodzi bowiem o abstrakcyjne twierdzenie, czy skrzyżowanie samo w sobie jest bardziej niebezpieczne niż prosty odcinek drogi. Chodzi o konkretne skrzyżowanie, w konkretnym miejscu, przy konkretnym natężeniu ruchu, w konkretnym sąsiedztwie ronda, drogi krajowej, drogi powiatowej, przejścia dla pieszych i inwestycji generującej ruch pojazdów.

Wnoszę zatem o przedstawienie:

- pełnego projektu stałej organizacji ruchu,
- wszystkich opinii Policji dotyczących tego rozwiązania,
- wszystkich stanowisk zarządców dróg,
- wszystkich stanowisk organów zarządzających ruchem,
- dokumentów potwierdzających zatwierdzenie organizacji ruchu,
- dokumentów potwierdzających uzgodnienie włączenia do drogi powiatowej,
- dokumentów potwierdzających odniesienie się do sąsiedztwa drogi krajowej nr 10 i ronda,
- analizy bezpieczeństwa ruchu drogowego sporządzonej przed przyjęciem rozwiązania projektowego.

Niezależnie od powyższego, odpowiedź powinna w sposób precyzyjny odnieść się do zarzutów dotyczących samego procesu zatwierdzenia i wprowadzenia organizacji ruchu. Nie wystarczy ogólne zapewnienie, że dokument został opracowany i przyjęty zgodnie z przepisami, jeżeli zgłaszane są zastrzeżenia co do prawidłowości tej procedury. Dla rzetelnej oceny sprawy konieczne jest przedstawienie pełnego ciągu czynności, dat, uzgodnień i rozstrzygnięć dotyczących zatwierdzenia organizacji ruchu oraz wskazanie, które podmioty i na jakiej podstawie uznały rozwiązanie za dopuszczalne.

Dopiero przedstawienie tych dokumentów pozwoli ocenić, czy inwestycja została przygotowana zgodnie ze standardami bezpieczeństwa. Ogólne zapewnienie, że osoby uprawnione dokonały oceny, nie jest wystarczające, jeżeli równocześnie istnieją negatywne opinie lub zastrzeżenia właściwych służb.

X. Odpowiedź nie rozwiązuje problemu braku odbioru i użytkowania drogi

Jedną z kluczowych okoliczności jest fakt, że droga przez długi czas nie została formalnie oddana do użytkowania. W odpowiedzi Wójt przyznaje, że problem odbioru istnieje, ale przyczyn tego stanu rzeczy upatruje przede wszystkim w działaniach właściciela sąsiedniej nieruchomości.

Taka argumentacja wymaga weryfikacji dokumentami. Jeżeli rzeczywiście przyczyną braku odbioru są określone objekty lub działania właściciela nieruchomości, Gmina powinna wskazać:

- jakie dokładnie przeszkody uniemożliwiają odbiór,

- z jakich dokumentów wynika ich wpływ na odbiór drogi,
- który organ stwierdził, że przeszkody te uniemożliwiają formalne dopuszczenie drogi do użytkowania,
- jakie decyzje, postanowienia lub pisma w tej sprawie wydał PINB,
- czy istnieje zakaz użytkowania drogi,
- czy mimo braku odbioru ruch faktycznie odbywa się po tym odcinku,
- kto odpowiada za dopuszczenie albo tolerowanie takiego stanu,
- czy Gmina podejmowała działania w celu zabezpieczenia terenu przed ruchem, jeżeli formalnie pozostaje on placem budowy.

Bez przedstawienia tych dokumentów twierdzenie, że przyczyną braku odbioru są działania właściciela nieruchomości, pozostaje twierdzeniem jednostronnym. Nie może ono zastępować odpowiedzi na pytanie, czy sama inwestycja została zaprojektowana, wykonana, uzgodniona i przygotowana do odbioru prawidłowo. Wymaga również wyjaśnienia, czy po kolejnych odmowach dopuszczenia drogi do użytkowania przez właściwy organ nadzoru budowlanego Gmina podejmowała środki zaskarżenia, a jeżeli nie — z jakich przyczyn zaniechała ich wniesienia. Jeżeli bowiem twierdzi się, że droga spełnia wymagania i mogła zostać oddana do użytkowania, to brak wykorzystania dostępnych środków prawnych wymaga rzeczowego uzasadnienia. Jeżeli zaś środków tych nie podejmowano, może to świadczyć o tym, że zastrzeżenia wobec inwestycji miały charakter realny, a nie wyłącznie polemiczny.

XI. Niedopuszczalna personalizacja problemu publicznoprawnego

W odpowiedzi Wójta pojawia się sugestia, że działania radnego lub reprezentujących go pełnomocników przyczyniają się do przedłużania procedury odbioru, a nawet że informowanie PINB o możliwej odpowiedzialności karnej w razie nieprawidłowego odbioru drogi miałyby utrudniać rozwiązanie sprawy.

Tego rodzaju sposób argumentacji jest nie do zaakceptowania. Obowiązkiem radnego jest zadawanie pytań, wskazywanie wątpliwości, żądanie dokumentów i kontrolowanie działań organu wykonawczego. Obowiązkiem właściciela nieruchomości dotkniętej wywłaszczeniem jest ochrona swoich praw. Obowiązkiem pełnomocnika jest reprezentowanie interesów mocodawcy w granicach prawa. Żadna z tych aktywności nie może być przedstawiana jako przeszkoda w prawidłowym działaniu Gminy.

Jeżeli inwestycja jest legalna, bezpieczna, prawidłowo zaprojektowana, prawidłowo wykonana i prawidłowo uzgodniona, to pytania radnego nie powinny stanowić dla Gminy problemu. Przeciwnie - powinny umożliwić wykazanie prawidłowości działania organu.

Jeżeli natomiast odpowiedź na te pytania jest trudna, niepełna albo zastępowana uwagami personalnymi, to tym bardziej potwierdza to potrzebę dalszej kontroli.

Niedopuszczalne jest również zastępowanie odpowiedzi rzeczowej sformułowaniami o charakterze deprecjonującym lub ironicznym wobec radnego wykonującego mandat. Odpowiedź organu wykonawczego powinna zachowywać standard powagi urzędu i odnosić się do meritum sprawy, a nie do przypisywanych intencji osoby składającej interpelację.

XII. Wójt nie wykazał, że interes Gminy został należycie zabezpieczony

W interpelacji pytano o postanowienia zabezpieczające interes Gminy na wypadek niewykonania albo nienależytego wykonania zobowiązań przez inwestora. Odpowiedź nie przedstawia konkretnych zapisów umownych w tym zakresie. Tymczasem skoro prywatny przedsiębiorca miał wykonać albo sfinansować pierwszy odcinek drogi, to zasadnicze znaczenie mają pytania:

- czy przewidziano kary umowne,
- czy przewidziano gwarancję jakości,
- czy przewidziano rękojmię,
- czy przewidziano zabezpieczenie należytego wykonania,
- czy uregulowano odpowiedzialność za brak odbioru,
- czy uregulowano odpowiedzialność za wady dokumentacji,
- czy uregulowano odpowiedzialność za wady organizacji ruchu,
- czy Gmina może dochodzić od inwestora kosztów usunięcia wad,
- czy określono termin wykonania,
- czy określono konsekwencje niewykonania inwestycji w sposób pozwalający na jej legalne użytkowanie.

Brak odpowiedzi na te pytania oznacza, że nie wykazano, aby interes Gminy został zabezpieczony. Sam fakt, że przedsiębiorca zadeklarował poniesienie kosztów budowy, nie jest wystarczający, jeżeli końcowym rezultatem jest droga, której przez długi czas nie można formalnie odebrać albo bezpiecznie użytkować.

Wymaga także jednoznacznego wyjaśnienia, czy Gmina przewidziała dochodzenie odpowiedzialności od inwestora prywatnego, projektanta, wykonawcy lub innych podmiotów uczestniczących w realizacji inwestycji, jeżeli dokumentacja, organizacja ruchu albo wykonanie robót okazały się wadliwe lub nie pozwoliły na skuteczny odbiór drogi. W odpowiedzi nie można poprzestać na ogólnym stwierdzeniu, że inwestor sfinansował pierwszy odcinek. Należy wskazać, kto ponosi konsekwencje wad, opóźnień, braku odbioru i ewentualnych dalszych kosztów obciążających Gminę.

XIII. Powołanie się na planowaną budowę dalszego odcinka drogi nie usuwa wątpliwości dotyczących pierwszego etapu

Wójt wskazuje, że zamiarem Gminy jest budowa drogi w całym planowanym przebiegu. Ta deklaracja wymaga doprecyzowania.

Jeżeli budowa dalszego odcinka jest rzeczywiście realnym zamierzeniem Gminy,

powinny istnieć dokumenty potwierdzające:

- ujęcie zadania w wieloletnich planach inwestycyjnych,
- źródła finansowania,
- harmonogram,
- dokumentację projektową,
- decyzje administracyjne,
- analizę potrzeb komunikacyjnych,
- analizę kosztów,
- analizę wariantów.

Jeżeli takich dokumentów nie ma, to powoływanie się na przyszłą budowę dalszego odcinka nie może służyć do uzasadnienia działań podjętych już dziś. Nie można uzasadniać wyłączenia, zawarcia porozumienia z prywatnym inwestorem i budowy fragmentu drogi jedynie hipotetycznym zamiarem rozwoju infrastruktury w przyszłości.

XIV. W odpowiedzi pominięto istotę pytania o przejrzystość uchwały budżetowej

Interpelacja wskazywała również na nieprecyzyjny zapis w uchwale budżetowej dotyczący „budowy drogi w miejscowości Ilinko”. Problem nie sprowadza się do tego, czy formalnie w budżecie znalazło się zadanie inwestycyjne. Problem polega na tym, czy radni i mieszkańcy mogli z treści uchwały jednoznacznie ustalić, że chodzi o inwestycję funkcjonalnie związaną z konkretnym prywatnym przedsięwzięciem oraz z wyłączeniem konkretnej nieruchomości.

Transparentność finansów publicznych wymaga, aby opis zadania inwestycyjnego pozwalał zidentyfikować jego rzeczywisty zakres, cel i skutki. Jeżeli zapis budżetowy był na tyle ogólny, że nie pozwalał powiązać go z omawianą inwestycją, to nie można uznać, że mieszkańcy i radni mieli zapewniony pełny obraz sprawy.

Wnoszę zatem o wskazanie, kiedy i w jakich dokumentach Rada Gminy została wprost poinformowana:

- że inwestycja dotyczy działki nr 150,
- że wiąże się z wyłączeniem części działki nr 75/1,
- że pierwszy odcinek ma zostać wykonany lub sfinansowany przez prywatnego inwestora,
- że inwestycja pozostaje funkcjonalnie powiązana z obsługą komunikacyjną określonego przedsięwzięcia gospodarczego,
- że istnieją zastrzeżenia dotyczące bezpieczeństwa i organizacji ruchu,
- że droga przez długi czas nie została odebrana.

XV. Wnioski

Odpowiedź Wójta z dnia 13 maja 2026 r. nie usuwa wątpliwości podniesionych w interpelacji. **W wielu miejscach wątpliwości te pogłębia, ponieważ potwierdza,**

że:

- zawarto porozumienie z prywatnym przedsiębiorcą dotyczące budowy pierwszego odcinka drogi,
- Gmina nie przedstawiła pełnej treści tego porozumienia,
- nie wykazano przeprowadzenia realnej analizy zasadności i efektywności inwestycji,
- nie przedstawiono pełnego zestawienia kosztów i ryzyk po stronie Gminy,
- nie wykazano, aby interes Gminy został należycie zabezpieczony,
- nie przedstawiono kompletu dokumentów dotyczących organizacji ruchu i bezpieczeństwa,
- nie wyjaśniono przekonująco przyczyn braku formalnego odbioru drogi,
- nie odniesiono się w sposób wystarczający do wątpliwości planistycznych,
- nie wykazano, że użycie instrumentów wyłączeniowych było konieczne i proporcjonalne,
- część odpowiedzi zastąpiono ocenami personalnymi, które nie powinny mieć miejsca w odpowiedzi na interpelację radnego.

W konsekwencji wnoszę o uzupełnienie odpowiedzi na interpelację przez przedstawienie dokumentów i informacji wskazanych poniżej.

XVI. Wnioski o uzupełnienie odpowiedzi i udostępnienie dokumentów

Wnoszę o przedstawienie:

- 1) Pełnej treści umowy, porozumienia lub innego dokumentu zawartego pomiędzy Gminą Płońsk a spółką Olkop lub innym podmiotem prywatnym w sprawie budowy drogi w miejscowości Ilinko, obejmującej działkę nr 150.
- 2) Wszystkich aneksów, załączników, notatek, opinii prawnych i korespondencji dotyczących tego porozumienia.
- 3) Wskazania podstawy prawnej przyjętego modelu realizacji inwestycji z udziałem prywatnego przedsiębiorcy.
- 4) Wyjaśnienia, czy przed zawarciem porozumienia analizowano zastosowanie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym, ustawy o drogach publicznych, przepisów o zamówieniach publicznych, przepisów o gospodarce nieruchomościami oraz zasad finansów publicznych.
- 5) Pełnej analizy zasadności, celowości i efektywności inwestycji, a jeżeli takiej analizy nie sporządzono — jednoznacznego potwierdzenia tego faktu.
- 6) Dokumentów wykazujących interes publiczny przemawiający za realizacją pierwszego odcinka drogi w przyjętym przebiegu i zakresie.
- 7) Dokumentów wskazujących, jakie warianty alternatywne przebiegu drogi były analizowane.
- 8) Dokumentów wykazujących konieczność przejęcia części działki nr 75/1.
- 9) Pełnego zestawienia kosztów poniesionych przez Gminę, w tym kosztów wyłączenia, odszkodowań, depozytu sądowego, dokumentacji, obsługi administracyjnej, obsługi prawnej oraz wszelkich innych wydatków związanych z inwestycją.

- 10) Wskazania planowanych kosztów dalszego etapu budowy drogi oraz źródeł ich finansowania.
- 11) Harmonogramu budowy dalszego odcinka drogi, jeżeli Gmina rzeczywiście zamierza ją realizować w całym planowanym przebiegu.
- 12) Pełnego projektu organizacji ruchu dotyczącego przedmiotowego odcinka drogi.
- 13) Wszystkich opinii Policji dotyczących organizacji ruchu i bezpieczeństwa projektowanego włączenia drogi.
- 14) Wszystkich uzgodnień z Powiatowym Zarządem Dróg, GDDKiA, organem zarządzającym ruchem oraz innymi właściwymi podmiotami.
- 15) Dokumentów potwierdzających zatwierdzenie stałej organizacji ruchu.
- 16) Dokumentów dotyczących odbioru drogi, w tym protokołów, decyzji, postanowień, pism PINB oraz korespondencji z wykonawcą lub inwestorem prywatnym.
- 17) Informacji, czy droga jest obecnie użytkowana, mimo braku formalnego dopuszczenia do użytkowania, a jeżeli tak — na jakiej podstawie.
- 17a) Informacji, czy Gmina wносиła odwołania, zażalenia lub inne środki zaskarżenia od rozstrzygnięć organów nadzoru budowlanego dotyczących braku możliwości dopuszczenia drogi do użytkowania, a jeżeli nie — z jakich przyczyn zaniechano ich wniesienia.
- 18) Informacji, jakie działania Gmina podjęła w celu zabezpieczenia terenu, jeżeli droga nie została formalnie odebrana.
- 19) Dokumentów dotyczących oceny zgodności inwestycji stacji paliw i drogi z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.
- 20) Wyjaśnienia, czy Gmina analizowała rozróżnienie oznaczeń planistycznych KS/U oraz KS/UH,G w kontekście dopuszczalności realizacji stacji paliw oraz obsługującej ją infrastruktury drogowej.
- 21) Wskazania, kiedy i w jakiej formie Rada Gminy została poinformowana o rzeczywistym zakresie, celu, finansowaniu i skutkach inwestycji.
- 22) Wskazania, jakie konkretne postanowienia porozumienia zabezpieczają interes Gminy w razie wad inwestycji, braku odbioru, braku możliwości użytkowania drogi albo konieczności poniesienia dalszych kosztów.
- 23) Wskazania, czy Gmina dochodziła albo zamierza dochodzić jakichkolwiek roszczeń od inwestora prywatnego, wykonawcy, projektanta lub innych podmiotów uczestniczących w przygotowaniu i realizacji inwestycji.
- 23) Wskazania, czy Gmina dochodziła albo zamierza dochodzić jakichkolwiek roszczeń od inwestora prywatnego, wykonawcy, projektanta lub innych podmiotów uczestniczących w przygotowaniu i realizacji inwestycji, w szczególności z tytułu wad dokumentacji, wad wykonawczych, nieprawidłowości w organizacji ruchu, braku odbioru drogi lub konieczności poniesienia dodatkowych kosztów przez Gminę.

XVII. Zastrzeżenie końcowe

Niniejsze stanowisko nie ma charakteru polemiki osobistej. Jego celem jest doprowadzenie do pełnego wyjaśnienia sprawy, która dotyczy interesu publicznego,

mienia Gminy, praw właścicieli nieruchomości, bezpieczeństwa mieszkańców oraz standardów działania organów samorządu terytorialnego.

Oczekuję odpowiedzi rzeczowej, dokumentowej i weryfikowalnej. Odpowiedź na interpelację radnego nie powinna opierać się na ocenach motywacji osoby zadającej pytania, lecz na faktach, dokumentach i podstawach prawnych.

Wnoszę o potraktowanie niniejszej interpelacji — w zakresie żądania dokumentów — również jako wniosku o udostępnienie informacji publicznej.

Z poważaniem
Marek Grąbczewski
Radny Gminy Płońsk

Do wiadomości:

- Rada Gminy Płońsk
- Komisja Rewizyjna Rady Gminy Płońsk
- a/a